

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 4Sp/53/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1015200985
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubomír Šramko
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2015:1015200985.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v konaní pred sudcom JUDr. Ľubomírom Šramkom v právnej veci navrhovateľa: J. M. L., narodeného XX.X.XXXX, štátneho príslušníka Alžírskej demokratickej ľudovej republiky, v krajine pôvodu bytom M. L. C., P. - D., C. N. Y. Ú. J. B. pre M. H., zastúpeného pánom Martinom Škamlom, advokátom, Advokátska kancelária Škamla, s.r.o. so sídlom na Makovického 15, Žilina proti odporcovi: Oddelenie cudzineckej polície Policajného zboru Trnava so sídlom na Športovej 10, Trnava o opravnom prostriedku navrhovateľa zo dňa 5.6.2015, doplneného podaním z 15.6.2015 proti rozhodnutiu odporcu Č.p.: PPZ-HCP-BA9-68-020/2015-AV zo dňa 2.6.2015 takto

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave napadnuté rozhodnutie odporcu Č.p.: PPZ-HCP-BA9-68-020/2015-AV zo dňa 2.6.2015 z r u š u j e podľa ustanovenia § 250j ods. 2 písm. e) Občianskeho súdneho poriadku v vec v r a c i a odporcovi na ďalšie konanie.

Krajský súd v Bratislave n a r i a d' u j e , aby navrhovateľ pán M. L., narodený XX.X.XXXX, štátny príslušník Alžírskej demokratickej ľudovej republiky, aktuálne umiestnený v Útvare policajného zaistenia pre cudzincov Medveďov, bol bezodkladne prepustený zo zaistenia.

Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi k rukám jeho právneho zástupcu trovy konania vo výške 1 182,16 eur v lehote 30 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Napadnutým rozhodnutím Č.p.: PPZ-HCP-BA9-68-020/2015-AV zo dňa 2.6.2015 odporca podľa ust. § 88 ods. 1 písm. b) zákona č.404/2011Z.z. o pobyte cudzincov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o pobyte cudzincov“) zaistil dňom 2.6.2015 navrhovateľa, dobu zaistenia stanovil najdlhšie do 1.12.2015 a umiestnil ho v Útvare policajného zaistenia pre cudzincov Medveďov (ďalej len ÚPZC“). V odôvodnení rozhodnutia opísal v konaní zistený stav veci, poukázal na vydané a vykonateľné rozhodnutie č.p.: PPZ-HCP-BA9-68-016/2015-AV z 1.6.2015, ktorým bol navrhovateľ vyhostený so zákazom vstupu na slovenské územie na dobu 5 rokov (v ďalšom len „vyhostovacie rozhodnutie“, resp. „rozhodnutie o administratívnom vyhostení“). Následne skonštatoval, že v danom prípade sú splnené podmienky zaistenia navrhovateľa podľa ust. § 88 ods. 1 písm. b) zákona o pobyte cudzincov. Poukázal na skutočnosť, že v danom prípade nemôžu byť uplatnené miernejšie alternatívy zaistenia podľa ust. § 89 ods. 1 zákona o pobyte cudzincov, nakoľko rozhodnutie o administratívnom vyhostení navrhovateľa bolo vydané z dôvodu ust. § 82 ods. 2 písm. b) zákona o pobyte cudzincov, ktorá skutočnosť s poukazom na ust. § 89 ods. 2 zákona o pobyte cudzincov vylučuje aplikáciu alternatív zaistenia. Vo vzťahu k stanovenej dĺžke zaistenia poukázal na skutočnosť, že v priebehu zaistenia bude potrebné zistiť skutočnosti, na základe ktorých možno určiť tretiu krajinu, do ktorej môže byť navrhovateľ vyhostený.

Proti tomuto rozhodnutiu podal navrhovateľ prostredníctvom svojho zástupcu opravný prostriedok - návrh zo dňa 5.6.2015, ktorým sa domáhal jeho zrušenia v celom rozsahu a súčasne bezodkladného prepustenia zo zaistenia. Ako dôvod podaného odvolania uviedol ust. § 250j ods. 2 písm. a), d), e) Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“). Uplatnil si tiež náhradu trov konania.

Odporca navrhol vo svojom vyjadrení zo dňa 17.6.2015 k návrhu napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu potvrdiť. Pridržiavajúc sa jeho dôvodov napadnuté rozhodnutie považoval za správne a vydané v súlade so zákonom. Osobitne poukázal na písomnosť s označením „Vyhradené“, podľa ktorej navrhovateľ predstavuje bezpečnostné riziko pre územie Slovenskej republiky. V ďalšom uviedol úkony, ktoré medzičasom ÚPZC vykonal za účelom faktickej realizácie rozhodnutia o administratívnom vyhostení navrhovateľa.

Krajský súd v Bratislave (ďalej len „súd“) nariadil zástupcovi navrhovateľa uznesením zo 17.6.2015 odstrániť v lehote do 22.6.2015 vady podaného návrhu.

Dňa 19.6.2015 o 16.05 hod. bolo súdu mailovou poštou doručené podanie zástupcu navrhovateľa, prílohou ktorého bolo doplnenie podaného opravného prostriedku, datované 15.6.2015, ktorého obsahom bola konkretizácia dôvodov podaného opravného prostriedku. Navrhovateľ v ňom prostredníctvom svojho zástupcu namietal, že:

1/ Vyhostovacie rozhodnutie neurčuje krajinu, do ktorej má byť navrhovateľ vyhostený, pričom navrhovateľ požiadal o tolerovaný pobyt v dôsledku čoho takéto rozhodnutie nemôže byť vykonateľné.

2/ Z napadnutého rozhodnutia nie je zrejmé, ako odporca dospel k záveru, že navrhovateľa zaisťuje do 1.12.2015 pričom súčasne poukázal, že odporcovi nebolo známe, do ktorej tretej krajiny má byť navrhovateľ vyhostený.

3/ Navrhovateľ nemá vedomosť o tom, že by ohrozoval bezpečnosť štátu, pričom nebol oboznámený so utajovanou skutočnosťou, na základe ktorej odporca dospel k záveru, že ohrozuje bezpečnosť štátu - v tejto súvislosti navrhol súdu, aby sa s touto utajovanou skutočnosťou oboznámil. V rámci tejto námietky poukázal na konanie pred Okresným súdom Dunajská Streda (sp. zn.: 0T/230/2014), ktoré podľa jeho názoru vykazuje vady s poukazom na ktoré podal návrh na jeho obnovu.

4/ V rozpore s ust. § 33 ods. 2 zák. č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (ďalej len „Správny poriadok“) nebolo umožnené zástupcovi navrhovateľa vyjadriť sa k podkladom napadnutého rozhodnutia, tiež že navrhovateľ bol počas vyhostovacieho konania (osem hodín) spútaný na rukách aj nohách.

Z dôvodu, že doplnenie dôvodov podaného opravného prostriedku bolo odporcovi (podobne ako fakticky aj súdu) doručené až 22.6.2015, odporca sa k jednotlivým námietkam vyjadril na súdnom pojednávaní. Uviedol, že:

- § 77 ods. 1 zákona o pobyte cudzincov umožňuje vyhostenie aj do ktorejkoľvek krajiny, do ktorej sa vyhostovacia osoba chce vrátiť, pričom sám navrhovateľ sa počas podania vysvetlenia rozhodol túto možnosť využiť,

- dôvod zaistenia (bezpečnosť štátu) bol zistený z utajovanej skutočnosti s ktorou sa pracovníci odporcu riadne oboznámili, ako to vyplýva z úradného záznamu, založeného s administratívnym spise,

- otázky trestného konania pred Okresným súdom Dunajská Streda neboli predmetom (dôvodom) zaistenia,

- k otázke zákonnosti, efektívnosti a účelnosti zaistenia uviedol, že išlo o bezpečnosť štátu,

- pokiaľ ide o možnosť oboznámenia sa zástupcu navrhovateľa s obsahom spisu uviedol, že zástupca navrhovateľa bol počas konania o administratívnom vyhostení navrhovateľa a konania o zaistení navrhovateľa prítomný týchto konaní a o oboznámenie sa s obsahom spisu (v konaní o zaistení navrhovateľa) nemal záujem,

- donucovacie prostriedky boli použité v súlade so zákonom, o čom svedčí úradný záznam založený v spise.

V priebehu pojednávania poverený pracovník odporcu uviedol, že sa nevie vyjadriť ku skutočnosti, prečo na písomnostiach založených v administratívnom spise nie je zaznamenaná prítomnosť zástupcu navrhovateľa, ktorý však na konaní prítomný bol.

Zástupca navrhovateľa uviedol, že bol prítomný konania o administratívnom vyhostení - s týmto spisom sa aj oboznámil, nie však konania o zaistení navrhovateľa. Súdu oznámil, že uznesením Okresného súdu Dunajská Streda č.k.: 4Nt/9/2015-18 z 19.6.2015 (ktoré podľa vyjadrenia zástupcu navrhovateľa už nadobudlo právoplatnosť) bola povolená obnova konania sp.zn.: 0T/230/2014 a súčasne bol zrušený trestný rozkaz Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 0T/230/2014 vo výrokoch o vine a treste. Do súdneho spisu založil kópiu tohto uznesenia (bez vyznačenia jeho právoplatnosti).

Súd podaný návrh prejednal a rozhodol podľa ust. § 250q O.s.p. ako miestne a vecne príslušný na pojednávaní za účasti zástupcov účastníkov konania a dospel k názoru, že napadnuté rozhodnutie odporcu je potrebné zrušiť podľa ust. § 250j ods. 2 písm. e) O.s.p. a vec vrátiť odporcovi na ďalšie konanie. Súčasne nariadil bezodkladné prepustenie navrhovateľa zo zaistenia a navrhovateľovi priznal právo na náhradu trov konania.

Súd v prejednávanej veci dokazovanie nedoplnil. Pred samotným prejednaním a rozhodnutím veci sa súd podrobne oboznámil s obsahom prvostupňového administratívneho spisu odporcu č.p.: PPZ-HCP-BA9-68/2015-AV (ďalej len „spis“). Z jeho obsahu predovšetkým zistil, že navrhovateľ bol právoplatným trestným rozkazom Okresného súdu Dunajská Streda č.k.. 0T/230/2014-29 z 31.12.2014 odsúdený za spáchanie prečinu nebezpečného vyhrážania k nepodmienečnému trestu odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov. Uznesením Okresného súdu Trnava č.k.. 2PP/55/2015 z 1.6.2015 bol navrhovateľ podmienčne prepustený z výkonu trestu odňatia slobody so skúšobnou dobou jedného roka. Dňa 1.6.2015 bol navrhovateľ predvedený pred odporcu s tým, že pri vykonávaní predvedenia boli použité donucovacie prostriedky (putá) v zmysle § 52 ods. 1 písm. a) zák. č. 171/1993 Z.z. (č.l. 20 spisu). Na č.l. 22 spisu sa nachádza záznam, podľa ktorého bola odporcovi z Odboru boja proti terorizmu P PZ doručená písomnosť č.p.. PPZ-OBT-18-022/2015 z 29.5.2015, podľa obsahu ktorej navrhovateľ predstavuje bezpečnostné riziko pre územie Slovenskej republiky. S jej obsahom boli oboznámení traja pracovníci odporcu (č.l. 18 spisu). Dňa 1.6.2015 bola s navrhovateľom spísaná zápisnica o podaní vysvetlenia vo veci jeho pobytu na území schengenského priestoru, prílohou ktorej je plnomocenstvo zo dňa 7.5.2015, udelené navrhovateľom Martinovi Škamlovi, advokátovi, Advokátska kancelária Škamla, s.r.o. na jeho zastupovanie v konaniach súvisiacich s jeho pobytom na Slovensku, najmä v konaní o zaistení, vyhostení a v konaniach súvisiacich s nimi a tiež na zastupovanie v konaniach o súdnom prieskume rozhodnutí vydaných v týchto konaniach. Z obsahu písomnosti z č.l. 32 spisu vyplýva, že odporca začal konanie o administratívnom vyhostení navrhovateľa z dôvodu ust. § 82 ods. 2 písm. b), c) zákona o pobyte cudzincov. Zo zápisnice o vyjadrení účastníka konania (č.l. 33-37) o. i. vyplýva, že navrhovateľ požadoval prítomnosť svojho zástupcu (p. Martina Škamlu), ktorého plnomocenstvo predložil odporcovi, že vzhľadom ku skutočnostiam, ktoré uviedol, sa nechce vrátiť do Alžírsku a že v prípade svojho vyhostenia, ak dostane priestor na rozmyslenie (30 dní), si určite vyberie niektorý zo štátov mimo Európskej únie a schengenského priestoru, kam by chcel byť vyhostený. Uviedol, že chce požiadať o udelenie tolerovaného pobytu. Odporca rozhodnutím č.p.: PPZ-HCP-BA9-68-016/2015-AV z 1.6.2015 z dôvodu § 82 ods. 2 písm. b), c) zákona o pobyte cudzincov navrhovateľa vyhostil so zákazom vstupu na slovenské územie na dobu 5 rokov, neurčil mu lehotu na vycestovanie a súčasne vylúčil odkladný účinok prípadne podanému odvolaniu voči nemu. Toto rozhodnutie doručil 2.6.2015 navrhovateľovi a 10.6.2015 jeho zástupcovi. Dňa 2.6.2015 odporca spísal s navrhovateľom zápisnicu o vyjadrení účastníka (č.l. 45 spisu), v ktorej navrhovateľovi oznámil, že sa má možnosť vyjadriť ku konaniu

o jeho zaistení, navrhnuť dôkazy, ako aj oboznámiť sa s obsahom spisu. Navrhovateľ uviedol, že dúfa, že nepôjde do tábora v Medveďove, že k podkladom rozhodnutia sa nevyjadruje, nežiada ich doplnenie. Následne vydal odporca napadnuté rozhodnutie č.p.: PPZ-HCP-BA9-68-020/2015-AV z 2.6.2015, ktoré bolo v ten istý deň navrhovateľovi doručené. Jeho právnomu zástupcovi bolo doručené 10.6.2015. V spise odporcu sa tiež nachádza prehľad úkonov, vykonaných ÚPZC v súvislosti s realizáciou vyhostovacieho konania. Ako to je zjavné z obsahu dokumentov založených v spise odporcu, prítomnosť zástupcu navrhovateľa na vykonaných úkonoch nie je zaznamenaná na žiadnom z dokumentov (zápisníc, úradných záznamoch).

Podľa ust. § 17 ods. 1 Správneho poriadku účastníci konania, ich zákonní zástupcovia a opatrovníci sa môžu dať zastupovať advokátom alebo iným zástupcom, ktorého si zvolia.

Podľa ust. § 77 ods. 7 zákona o pobyte cudzincov cudzinec, proti ktorému sa vedie konanie o administratívnom vyhostení, môže sa dať zastupovať advokátom alebo iným zástupcom, ktorého si zvolí; zástupcom môže byť len fyzická osoba s plnou spôsobilosťou na právne úkony, ak v odseku 8 nie je ustanovené inak. V tej istej veci môže mať osoba uvedená v prvej vete len jedného zvoleného zástupcu.

Podľa ust. § 33 Správneho poriadku

(1) Účastník konania a zúčastnená osoba má právo navrhovať dôkazy a ich doplnenie a klásť svedkom a znalcom otázku pri ústnom pojednávaní a miestnej ohliadke.

(2) Správny orgán je povinný dať účastníkom konania a zúčastneným osobám možnosť, aby sa pred vydaním rozhodnutia mohli vyjadriť k jeho podkladu i k spôsobu jeho zistenia, prípadne navrhnuť jeho doplnenie.

Podľa ust. § 84 ods. 1 písm. a) zákona o pobyte cudzincov policajný útvar zabezpečí výkon rozhodnutia o administratívnom vyhostení, ak policajný útvar v rozhodnutí o administratívnom vyhostení neurčil lehotu na vycestovanie.

Podľa ust. § 250j ods. 2 písm. e) O.s.p. súd zruší napadnuté rozhodnutie správneho orgánu a podľa okolností aj rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa a vráti vec žalovanému správnomu orgánu na ďalšie konanie, ak po preskúmaní rozhodnutia a postupu správneho orgánu v medziach žaloby dospel k záveru, že v konaní správneho orgánu bola zistená taká vada, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

Podľa ust. § 250sa ods. 7 O.s.p. súd v rozhodnutí, ktorým zruší a vráti rozhodnutie o zaistení na ďalšie konanie, zároveň nariadi bezodkladné prepustenie osoby zo zaistenia.

Súd preskúmal napadnuté rozhodnutie odporcu v rozsahu podaného návrhu - opravného prostriedku:

K námietke ad. 4/ podľa ktorej nebolo umožnené zástupcovi navrhovateľa vyjadriť sa k podkladom napadnutého rozhodnutia, tiež že navrhovateľ bol počas vyhostovacieho konania (osem hodín) spútaný na rukách aj nohách:

Podľa názoru súdu časť námietky, týkajúca sa neumožnenia vyjadriť sa k podkladom napadnutého rozhodnutia je dôvodná. Tak cit. ust. Správneho poriadku, ako aj zákona o pobyte cudzincov jednoznačne vyplýva, že účastník správneho konania (v danom prípade navrhovateľ) má právo dať sa zastúpiť v tomto konaní advokátom. Zmyslom zastúpenie účastníka konania - v danom prípade advokátom navrhovateľa ktorý je navyše cudzincom - je, aby zastúpený účastník mal zabezpečený plný výkon svojich práv a aby účastník konania prostredníctvom zvoleného zástupcu mohol kvalifikovaným

a zákonom povoleným spôsobom vyjadrovať sa k priebehu konania, vykonaným úkonom, navrhovať dôkazy, byť prítomným na vykonaných úkonov konania a tiež oboznamovať sa s obsahom spisového materiálu pred vydaním rozhodnutia a vyjadriť sa k jeho obsahu.

Z obsahu spisu odporcu je zrejmé, že navrhovateľ si ako svojho zástupcu zvolil p. Martina Škamlu, advokáta, pričom (ako to je zrejmé z obsahu zápisnice spísanej s navrhovateľom za účelom vysvetlenia týkajúceho sa navrhovateľovho pobytu na území štátov schengenského priestoru) požadoval jeho prítomnosť. Odporcovi súčasne predložil plnomocenstvo, podľa obsahu ktorého sa toto vzťahovalo tak na konanie o jeho vyhostení, ako aj na konanie o jeho zaistení. I keď zo žiadnej zo zápisníc spísaných s navrhovateľom nevyplýva, žeby zvolený zástupca navrhovateľa bol prítomný na vykonaných úkonoch (zvolený zástupca navrhovateľa však na pojednávaní pred súdom uviedol, že bol prítomný výsluchu navrhovateľa uskutočneného v rámci konania o administratívnom vyhostení navrhovateľa a že mu odporca umožnil oboznámiť sa s obsahom spisu pred vydaním vyhostovacieho rozhodnutia), odporca s ním ako so zástupcom navrhovateľa konal, nakoľko mu tak rozhodnutie o administratívnom vyhostení ako aj rozhodnutie o zaistení navrhovateľa (ktoré je predmetom tohto súdneho konania) doručoval a aj doručil. Avšak i napriek tejto vedomosti odporcu o zastúpení navrhovateľa zvoleným zástupcom aj v konaní o zaistení navrhovateľa zástupcu navrhovateľa neupovedomil o vykonaní výsluchu - vyjadrení navrhovateľa v tomto konaní, nespýtal sa navrhovateľa, či súhlasí s vykonaním výsluchu - podania vyjadrenia bez prítomnosti jeho zástupcu. Podobne odporca neupovedomil zástupcu navrhovateľa o možnosti oboznámiť sa pred vydaním rozhodnutia o zaistení navrhovateľa s obsahom spisu a vyjadriť sa k podkladom rozhodnutia. Takýmto postupom odporca fakticky znemožnil zástupcovi navrhovateľa uplatnenie práv, prislúchajúcich navrhovateľovi, ktoré sú na základe udeleného plnomocenstva vykonávané jeho zástupcom. Predovšetkým mu znemožnil zaujať stanovisko ku skutočnostiam, zisteným v konaní o zaistení navrhovateľa, k spôsobu ich získania, k tomu či boli vykonané všetky dôkazy, ktoré považuje za nevyhnutné k tomu, aby odporca vo veci náležite rozhodol. Teda spôsobil, že v konaní odporcu došlo k vade, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia. Na tomto konštatovaní nič nemení skutočnosť, že odporca navrhovateľa - teda nie jeho zástupcu - oboznámil s obsahom spisu a dal mu možnosť vyjadriť sa k nemu.

Druhou časťou námietky, týkajúcou sa použitia donucovacích prostriedkov sa súd nemohol zaoberať, nakoľko táto námietka nesúvisí s dôvodmi, pre ktoré by bolo možné napadnuté rozhodnutie zrušiť. Dôvodnosť a účelnosť použitia donucovacích prostriedkov teda nemôže byť predmetom konania v ktorom sa rozhoduje o opravnom prostriedku, podanom voči napadnutému rozhodnutiu o zaistení navrhovateľa.

K námietke ad. 1/ podľa ktorej vyhostovacie rozhodnutie neurčuje krajinu, do ktorej má byť navrhovateľ vyhostený, pričom navrhovateľ požiadal o tolerovaný pobyt v dôsledku čoho takéto rozhodnutie nemôže byť vykonateľné:

Podľa názoru súdu táto námietka nie vo vzťahu k napadnutému rozhodnutiu dôvodná, nakoľko nepochybne smeruje voči rozhodnutiu o vyhostení navrhovateľa. Je skutočnosťou, že odporca vydaním napadnutého rozhodnutia postupom podľa cit. ust. 84 ods. 1 písm. a) zákona o pobyte cudzincov zabezpečoval výkon rozhodnutia o administratívnom vyhostení navrhovateľa, ktorým o.i. odporca navrhovateľovi neurčil lehotu na vycestovanie navrhovateľa a súčasne vylúčil odkladný účinok prípadne podanému odvolaniu voči nemu. Posudzovaním tejto námietky by súd v podstate preskúmaval rozhodnutie odporcu o administratívnom vyhostení navrhovateľa, ktoré posúdenie mu neprináleží.

Bez ohľadu na toto konštatovanie súdu súd poznamenáva (bez toho aby posudzoval v zmysle vnesenej námietky vyhostovacie rozhodnutie odporcu), že vyhostenie cudzinca bez určenia konkrétnej krajiny do ktorej má byť cudzinec vyhostený zákon o pobyte cudzincov pripúšťa v ust. § 77 ods. 1. Opodstatnenosť, dôvodnosť a zákonnosť tejto časti výroku vyhostovacieho rozhodnutia môže byť posúdená výlučne v konaní, v ktorom sa môže - či bude posudzovať prípadne podaného odvolania voči nemu. Obdobne je tomu v prípade námietky týkajúcej sa údajne podanej žiadosti navrhovateľa o udelenie tolerovaného pobytu. S poukazom na toto tvrdenie súd tiež konštatuje, že z obsahu spisu nevyplýva, žeby navrhovateľ o tolerovaný pobyt požiadal - v zápisnici z 1.6.2015 (č.l. 36 spisu) iba uviedol, že o takýto druh pobytu

„chce“ požiadať. Naviac ak by aj oň kvalifikovane požiadal, nakoľko vyhostovacie rozhodnutie nebolo vydané z dôvodu neoprávneného pobytu navrhovateľa na slovenskom území, ale z iného dôvodu (§ 82 ods. 2 písm. b), c) zákona o pobyte cudzincov, takáto prípadne podaná žiadosť by nemala mať vplyv na vydané rozhodnutie o vyhostení navrhovateľa a nemohla mať vplyv na ani na napadnuté rozhodnutie o zaistení navrhovateľa.

K námietke ad. 2/, podľa ktorej z napadnutého rozhodnutia nie je zrejmé, ako odporca dospel k záveru, že navrhovateľa zaisťuje do 1.12.2015:

Podľa názoru súdu táto námietka nie je dôvodná. Je skutočnosťou, že navrhovateľ sa vyjadril, že sa nechce vráť - že nechce byť vyhostený do krajiny svojho pôvodu, ale že ak mu bude poskytnutý čas na rozmyslenie, určite si vyberie niektorý zo štátov mimo Európskej únie. Správny orgán, rozhodujúci vo veci vyhostenia navrhovateľa toto vyjadrenie zjavne akceptoval, čo je zrejmé z výroku tohto rozhodnutia, v ktorom neurčil krajinu, do ktorej má byť navrhovateľ vyhostený. Pretože toto vyhostovacie rozhodnutie je vykonateľné, odporca v napadnutom rozhodnutí určil dobu zaistenia v trvaní najdlhšie do 1.12.2015. Jej dĺžku odôvodnil tým, že bude potrebné vyvinúť činnosť k tomu, aby bolo možné určiť tretiu krajinu, do ktorej navrhovateľ môže byť vyhostený. Teda reflektoval jednak na požiadavku navrhovateľa (podľa ktorej si sám vyberie štát do ktorého bude vyhostený) a jednak na samotný výrok vyhostovacieho rozhodnutia.

K námietke ad 3/, podľa ktorej navrhovateľ nemá vedomosť o tom, že by ohrozoval bezpečnosť štátu, pričom nebol oboznámený s utajovanou skutočnosťou, na základe ktorej odporca dospel k záveru, že ohrozuje bezpečnosť štátu - v tejto súvislosti navrhol súdu, aby sa s touto utajovanou skutočnosťou oboznámil. V rámci tejto námietky poukázal na konanie pred Okresným súdom Dunajská Streda (sp. zn.: OT/230/2014), ktoré podľa jeho názoru vykazuje vady, s poukazom na ktoré podal návrh na jeho obnovu:

Ani túto námietku súd nevyhodnotil ako dôvodnú. Napadnutým rozhodnutím odporca zabezpečil výkon rozhodnutia o vyhostení navrhovateľa. Zo žiadneho ustanovenia zákona o pobyte cudzincov nevyplýva, aby rozhodnutím, ktorým zabezpečuje výkon už vydaného rozhodnutia o vyhostení navrhovateľa v tejto veci konajúci správny orgán (navrhovateľ) skúmal, či boli splnené predpoklady vydania rozhodnutia o vyhostení navrhovateľa z dôvodov, uvedených vo výroku vyhostovacieho rozhodnutia. Posúdenie takejto námietky môže podľa názoru tohto súdu byť predmetom konania v ktorom sa posúdi zákonnosť vydania rozhodnutia o administratívnom vyhostení navrhovateľa, nie však konania o zaistení navrhovateľa. Z tohto dôvodu súd nevykonal navrhovaný dôkaz - oboznámenie sa s obsahom utajovanej skutočnosti, na základe ktorej bolo rozhodnuté, že navrhovateľ sa vyhostí aj z dôvodu ust. § 82 ods. 2 písm. b) zákona o pobyte cudzincov. Pokiaľ ide o námietku, súvisiacu s konaním pred Okresným súdom Dunajská Streda (konanie sp. zn.: OT/230/2014), táto je irelevantnou, nakoľko v konaní o opravnom prostriedku voči rozhodnutiu o zaistení navrhovateľa nie je možné preskúmať zákonnosť konania pred súdom, v ktorom bol vydaný právoplatný trestný rozkaz, na základe ktorého bol (okrem iného dôvodu) navrhovateľ vyhostený aj z dôvodu ust. § 82 ods. 2 písm. c) zákona o pobyte cudzincov. Pokiaľ ide o navrhovateľom oznámenú a kópiou uznesenia Okresného súdu Dunajská Streda č.k.. 4Nt/9/2015-18 z 19.6.2015 dokazovanú skutočnosť o povolení obnovy konania sp. zn.: OT/230/2014 a o zrušení trestného rozkazu súd poznamenáva, že vyhostovacie rozhodnutie nebolo vydané iba s poukazom na ust. § 82 ods. 2 písm. c) zákona o pobyte cudzincov, ale aj z dôvodu ust. § 82 ods. 2 písm. b) citovaného zákona.

Pretože súd dospel po preskúmaní napadnutého rozhodnutia odporcu k názoru, že odporca tým, že v konaní o zaistení navrhovateľa bez súhlasu navrhovateľa nekonal so splnomocneným zástupcom navrhovateľa, predovšetkým tým, že nepostupoval v súlade s ust. § 33 ods. 2 Správneho poriadku, spôsobil vadu konania, ktorá mohla mať vplyv na jeho zákonnosť, z ktorého dôvodu napadnuté rozhodnutie odporcu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. S poukazom na ust. § 250sa ods. 7 O.s.p. súd súčasne nariadil bezodkladné prepustenie navrhovateľa zo zaistenia.

O trovách navrhovateľa súd rozhodol za použitia ust. § 250 k ods.1 O.s.p. s poukazom na výsledok konania. Navrhovateľ si náhradu trov riadne uplatnil a vyčíslil ich podaním, ktoré bolo súdu doručené 25.6.2015 v celkovej výške 2101,80 eur v skladbe:

- 699,15 eur za 5 úkonov právnej služby á 139,83 eur (prevzatie a príprava zastúpenia, porada s klientom 10.6.2015, podanie návrhu, porada s klientom 23.6.2015, účasť na pojednávaní).

- 41,95 eur - 5 x režijný paušál á 8,39 eur.

- Cestovné náklady:

° 86,80 eur - prevzatie právneho zastúpenia 1.6.2005: Žilina - Trnava a späť - 296 km, spotreba: 7,7 l/100 km, cena PHM: 1,445 eur/l, náhrada za použitie motorového vozidla 0,183 eur/1 km + 83,76 eur - náhrada za stratu času

° 134,90 eur - porada s klientom 10.6.2015: Žilina - Medveďov a späť - 460 km, spotreba 7,7 l/100 km, cena PHM: 1,445 eur/l, náhrada za použitie motorového vozidla 0,183 eur/1 km + 167,76 eur - náhrada za stratu času,

° 134,90 eur - porada s klientom 23.6.2015: Žilina - Medveďov a späť - 460 km, spotreba 7,7 l/100 km, cena PHM: 1,445 eur/l, náhrada za použitie motorového vozidla 0,183 eur/1 km + 167,76 eur - náhrada za stratu času,

° 94,72 eur - účasť na pojednávaní 24.6.2015: Žilina - Bratislava a späť, spotreba: 7,7 l/100 km, cena PHM: 1,469 eur/l, náhrada za použitie motorového vozidla 0,183 eur/1 km + 139,80 eur - náhrada za stratu času,

° 350,30 eur - DPH.

K vyúčtovaniu trov zástupca navrhovateľ pripojil: 2 záznamy z porady s klientom, kópiu osvedčenia o evidencii vozidla a osvedčenia o registrácii pre daň z pridanej hodnoty.

Pri rozhodovaní o náhrade trov zastúpenia súd vychádzal z vyh. č. 655/2004 Z.z., opatrenia MPSVaR č. 632/2008 Z.z., zo štatistického údaju o priemerných cenách pohonných látok V SR ŠÚ SR (za 24. a 25. týždeň 2015), z výpočtu vzdialeností a trvaní cesty (portál www.kolko-km-je.ubytovaniesr.sk <<http://www.kolko-km-je.ubytovaniesr.sk>>). Zo štatistických údajov ŠÚ SR súd zistil, že v 24. týždni bola priemerná cena benzínu natural 95 1,37 0 eur, v 25. týždni 1,387 eur. Z uvedenej webovej stránky tiež to, že vzdialenosť medzi Žilinou a Medveďovom je 227 km a medzi Žilinou a Bratislavou 199 km. Z týchto zistení súd vychádzal pri výpočte náhrad trov.

Z obsahu súdneho spisu vyplýva, že zástupcovi navrhovateľa navrhovateľ udelil plnomocenstvo dňa 7.5.2015 v rozsahu, ktorý subsumoval zastupovanie navrhovateľa o. i. v konaní pred súdom o podanom opravnom prostriedku navrhovateľa voči napadnutému rozhodnutiu odporcu, ktoré bolo vydané 2.6.2015.

Súd nepriznal navrhovateľovi náhradu trov právneho zastúpenia za dva úkony právnej služby - za prevzatie a prípravu zastúpenia a za poradu s klientom 23.6.2015 z nasledovných dôvodov:

- S poukazom na uvedené dátumy (udelenia plnomocenstva a vydania napadnutého rozhodnutia) súd dospel k názoru, že i keď navrhovateľ udelil jeho zástupcovi dňa 7.5.2015 plnomocenstvo aj na zastupovanie v prípadnom konaní pred súdom vo veci odvolania voči rozhodnutiu o zaistení (ako to vyplýva z textu plnomocenstva), jednoznačne sa tak stalo v čase, keď voči navrhovateľovi nebolo začaté žiadne administratívne konanie, týkajúce sa jeho pobytu, resp. vyhostenia, resp. zaistenia. Prevzatie tohto (v podstate generálneho) plnomocenstva „pro futuro“ súd vo vzťahu k aktuálnemu súdному konaniu neuznal ako úkon, za ktorý by prináležala odmena z dôvodu vyššie uvedeného. A to aj s poukazom na skutočnosť, že zástupca navrhovateľa dňa 10.6.2015 (teda v čase po vydaní napadnutého rozhodnutia a po podaní opravného prostriedku) uskutočnil s navrhovateľom poradu v ÚPZC Medveďov,

pod ktorú podľa názoru súdu je (vzhľadom na vyššie uvedené) dôvodné subsumovať prevzatie a prípravu zastúpenia.

- Pokiaľ ide o poradu zástupcu navrhovateľa s klientom z 23.6.2015, ani tento úkon súd neuznal ako úkon, uskutočnený účelne. Zástupca navrhovateľa podal v mene navrhovateľa opravný prostriedok voči napadnutému rozhodnutiu odporcu 5.6.2015, doplnený o jeho odôvodnenie podaním z 15.6.2015. Nakoľko zástupca navrhovateľa na pojednávaní (24.6.2015, teda v odvolacej lehote, nakoľko napadnuté rozhodnutie mu bolo preukázateľne doručené 10.6.2015) dôvody podaného odvolania nijako nezmenil, súd považoval tento úkon za nadbytočný a preto jeho náhradu navrhovateľovi nepriznal.

Súd teda priznal náhradu trov konania za tri úkony právnej pomoci v celkovej výške 1 182,16 eur v skladbe:

1/ Za poradu s navrhovateľom z 10.6.2015 vo výške 446,95 eur:

° za úkon: 139,83 eur

° paušál: 8,39 eur

° náhrada za stratu času: 180 min. x 2 = 360 min. = 12 polhodín á 13,98 eur

= 167,76 eur

° náhrada za použitie auta: 227 km x 2 = 454 km x 0,183 = 83,08 eur

° náhrada za PHM: 7,7 x 4,54 = 34,96 x 1,37 = 47,89 eur.

2/ Za podanie návrhu vo výške 148,22 eur:

° za úkon: 139,83 eur

° paušál: 8,39 eur

3/ Za účasť na pojednávaní 24.6.2015 vo výške 389,96 eur:

° za úkon: 139,83 eur

° paušál: 8,39 eur

° náhrada za stratu času: 130 min. x 2 = 260 min. = 9 polhodín á 13,98 eur

= 125,82 eur

° náhrada za použitie auta: 200km x 2 = 400km x 0,183 = 73,20eur

° náhrada za PHM: 7,7 x 4,0 = 30,8 x 1,387 = 42,72 eur.

Spolu: 446,95 eur + 148,22 eur + 389,96 eur = 985,13 eur

DPH (20%) - 197,03 eur

Celkom: 985,13 eur + 197,03 eur = 1 182,16 eur.

Záverom súd poznamenáva, že odporca i keď bol v konaní neúspešný, je zo zákona oslobodený od platenia súdneho poplatku za toto konanie (§ 4 ods. 2, písm. v/ zák.č.71/1992 Zb.) a preto ho súd nezaviazal k povinnosti zaplatiť súdny poplatok.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné (§ 250s O.s.p.).

Proti výroku o náhrade trov konania možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Najvyšší súd Slovenskej republiky prostredníctvom Krajského súdu v Bratislave, písomne, vo dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (z odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované; odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné; ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. (§ 205 ods. 1 O.s.p).